

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **Ing. J. F.**
bytem F. pod Ž. h. 46
zastoupen Mgr. Pavlem Szkanderou, advokátem
sídlem Svatoplukova 1209, Frýdek-Místek

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.12.2016, č.j. KUJI 92619/2016,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21.12.2016, č.j. KUJI 92619/2016, kterým zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Obecního úřadu Fryšava pod Žákovou horou ze dne 15.11.2016, kterým byla podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), částečně odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informací (informace požadované pod body 1 až 3 žádosti), a to s odkazem na § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

2. Žalobce v podané žalobě namítá, že není dán důvod pro částečnou odmítnutí jeho žádosti podle § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť poskytnutím jím požadovaných informací nebylo možno zmařit účel trestního řízení.
3. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby soud napadené i jemu předcházející rozhodnutí zrušil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejší soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí a navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejší soudem.

IV. Posouzení věci

5. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
6. Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s.
8. Rozhodnutím povinného subjektu ze dne 15.11.2016 byla částečně odmítnuta žádost žalobce, a to v bodech 1 až 3, ve kterých žalobce žádal o poskytnutí těchto informací: „1) Forensní šetření zpracované firmou Alter Audit, s.r.o., Třída Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno, Mgr. Ing. J. V., dle objednávky obce Fryšava pod Žákovou horou ze dne 6.3.2015; 2) Ověření skutečného technického provedení stavby dle předložené projektové dokumentace včetně schválených změn zpracované firmou Ing. M. M., znalec oboru vodní hospodářství, dle objednávky obce Fryšava pod Žákovou horou ze dne 9.11.2015; 3) Přípis společnosti INSTA a přípis FÚ zpracovaný firmou Advokátní kancelář Coufal a Georges a partneři, s.r.o., Lidická 693/5a, 602 00 Brno a hrazený obcí této firmě dle faktury – daňového dokladu č. 160100019, vystavený dne 2.2.2016“.
9. Povinný subjekt informace neposkytl s odkazem na § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, podle kterého povinné subjekty neposkytnou

informace o probíhajícím trestním řízení. Jak vyplývá z rozhodnutí povinného subjektu, důvodem pro tento postup bylo v době vydání rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti neskončené trestní řízení ve fázi přípravného řízení, které bylo vedeno u Policie České republiky, SKPV, OHK, Žďár nad Sázavou, pod sp.zn. KRPJ-4986/TČ-2015-161481. Povinný subjekt dospěl k závěru, že žalobcem požadované informace s tímto trestním řízením souvisejí a mají k němu vztah. Žalovaný k tomu v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 6 dále uvedl, že „[p]ovinný subjekt poukazuje na skutečnost, že je v trestním řízení potenciálním poškozeným a informace, jejichž poskytnutí bylo povinným subjektem odmítnuto, byly povinným subjektem, jakožto poškozeným, předloženy orgánu činným v trestním řízení k důkazu a jsou předmětem prověřování. ... Požadované informace jsou svou povahou důkazním materiálem a z povahy své věci je tedy nepochybné, že mohou ovlivnit průběh trestního řízení“.

10. Žalobce nezpochybňuje, že požadované informace souvisejí s vedeným trestním řízením. Nezpochybňuje ani tvrzení povinného subjektu obsažené v jeho vyjádření k odvolání žalobce ze dne 6.12.2016, č.j. KUJI 92619/2016, kde uvedl, že „[p]ovinný subjekt je potenciálním poškozeným v tomto trestním řízení a osobou podezřelou v tomto trestním řízení může být mj. i žadatel“. Žalobce pouze argumentuje tím, že požadované informace nejsou předmětem trestního řízení v užším smyslu a jejich poskytnutím nebylo možné zmařit účel trestního řízení, k čemuž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.3.2010, č.j. 1 As 97/2009-119. Zdejší soud tedy vychází z toho, že požadované informace měly vazbu k vedenému a v době vydání rozhodnutí probíhajícím trestnímu řízení, neboť to mezi žalobcem a žalovaným sporné není. Předmětem sporu je tedy výklad § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím a s ním související posouzení, zda poskytnutí žalobcem požadovaných informací mohlo s ohledem na fázi vedeného trestního řízení zmařit jeho účel.
11. Trestní řízení je doktrínou v užším slova smyslu chápáno jako řízení končící právní mocí rozsudku, přičemž v širším pojetí trestní řízení zahrnuje i výkon rozhodnutí. „Trestním řízením se rozumí zákonem stanovený postup orgánů činných v trestním řízení a dalších subjektů podílejících se na tomto postupu, jehož cílem je zjištění trestného činu a jeho pachatele, vynesení spravedlivého rozhodnutí o vině, trestu a nápravném opatření, případně o nároku poškozeného na náhradu škody, jakož i výkon těchto rozhodnutí. Takto vymezené trestní řízení, zahrnující i výkon rozhodnutí v trestních věcech, včetně výkonu trestu odnětí svobody, se v literatuře někdy označuje jako trestní řízení v širším slova smyslu. Řada autorů (M., P. a další) poukazuje na to, že vykonávací řízení se vyznačuje mnoha specifiky a že právní normy je upravující mají spíše správní charakter. Mluví se proto ještě o trestním řízení v užším smyslu, do něhož výkon trestu odnětí svobody nezařazují“ (srov. Musil, J., Kratochvíl, V., Šámal, P. a kol. Kurs trestního práva. Trestní právo procesní. 3. přepracované a doplněné vydání. Praha: C. H. Beck, 2007, s. 6.).
12. V posuzované věci byla žádost o informace podána v přípravné fázi trestního řízení, která náleží do trestního řízení v užším slova smyslu, a je tedy splněn požadavek uložený rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 16.3.2010, č.j. 1 As 97/2009-119, na který žalobce sám odkazuje, podle kterého „zásadním hlediskem pro rozhodnutí povinného orgánu o odepření informace podle ustanovení § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím je probíhající trestní řízení v užším smyslu, tj. zpravidla trestní stíhání konkrétní osoby končící právní mocí rozsudku nebo jiného rozhodnutí ve věci samé. Jedná-li se o žádost o informaci týkající se dalších fází trestního řízení, povinný subjekt v rámci své diskreční

pravomoci uváží, zda by poskytnutím informace mohl být zmařen nebo ohrožen účel trestního řízení vycházející ze smyslu základního práva jednotlivce na informace o činnosti veřejné moci a ze zásady restriktivního výkladu omezení ústavně zaručených práv; pouze v případě, že by poskytnutím informace o těchto procesech mohl být účel trestního řízení zmařen, odepře povinný subjekt informaci s odkazem na ustanovení § 11 odst. 4 písm. a) zákona“.

13. Účelem trestního řízení je podle § 1 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád (dále jen „trestní řád“), stanoveným postupem zjistit, zda se stal skutek, který naplňuje znaky trestného činu. Poskytnutí informací o probíhajícím trestním řízení, tím spíše v přípravné fázi, kdy orgány činné v trestním řízení shromažďují informace a důkazy o tom, zda je podezření z trestného činu proti určité osobě natolik odůvodněné, že je možno podat obžalobu k soudu, může jeho účel ohrozit nebo dokonce zmařit, a to zejména tím, že se osoba podezřelá ze spáchání trestného činu dozví informace, kterými orgány činné v trestním řízení v tomto řízení disponují. Současně žalovaný, resp. povinný subjekt není v přípravné fázi trestního řízení schopen bezpečně posoudit, vyjma informací, které s trestním řízením nijak nesouvisí, zda se požadované informace ke skutku přímo či nepřímo vztahují. Pokud je tedy žalobce potenciálním pachatelem a povinný subjekt potenciálním poškozeným a požadované informace se k trestnímu řízení vztahují, navíc je povinný subjekt předložil orgánu činnému v trestním řízení jako možné důkazní prostředky, nelze dospět k jinému závěru, než že poskytnutím těchto informací by skutečně účel trestního řízení mohl být zmařen.
14. K této otázce se přiléhavě vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15.2.2017, č.j. 6 As 338/2016-55, kde uvedl že „[o]mezení práva na informace z probíhajícího trestního řízení, zejména v jeho přípravné fázi, bude přitom spíše pravidlem než výjimkou. V případě poskytnutí informací v režimu informačního zákona v průběhu přípravného řízení by žadatel disponoval informacemi o takových skutečnostech, s nimiž v probíhajícím trestním řízení nebyla z důvodu možného ohrožení objasnění a vyšetření věci seznámena ani osoba trestně stíhaná. To by vedlo k absurdním důsledkům, které by se míjely s posláním práva na informace jako politického práva“. Ostatně i v postupu žalobce lze *prima facie* spatřovat zájem na získání informací souvisejících s trestním řízením spíše než na uplatnění politického práva a prostředku kontroly veřejné správy.
15. Žalobce má nicméně jinou možnost, jak k požadovaným informacím získat přístup. Tou je institut nahlížení do spisu upravený v § 65 trestního řádu, pokud bude v další fázi trestního řízení jeho účastníkem. Nadto i v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím je výluka spočívající v neposkytnutí informací o probíhajícím trestním řízení podle § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím toliko dočasného charakteru. Nepředstavuje proto výlukou trvalou. Ona dočasnost je dána dobou trvání trestního řízení, a to právě s ohledem na shora vyložený jeho smysl a účel. Po pravomocném skončení trestního řízení proto není namístě nadále poskytnutí informací bránit. To vyplývá nejen z § 12 zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž i ze samotného § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, který hovoří o „*probíhajícím trestním řízení*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.9.2009, č.j. 6 As 18/2009-63).
16. Zdejší soud tak neshledal žalobu důvodnou a ani nezjistil žádnou vadu, jež by způsobovala nepřezkoumatelnost či měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

17. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s.ř.s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému nenáleží; to náleží žalovanému. Tomu však žádné náklady vynaložené nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto mu nebyla přiznána náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 28. listopadu 2018

David Raus v.r.
předseda senátu

